

nævnte Sted er der jo en Dampfærge og Fæbrydere og i det hele saadanne Hjælpe-midler, som vanskelig ville kunne havees til Stede ved Møen. Jeg tror overhovedet, at saa længe man fastholder denne gamle Plan fra i Fjor, saa længe man har den bestandig i Baghaanden, som et Punkt, man ønsker at vige tilbage til, saa længe sker ikke det, som i Virkeligheden vil komme til at tjene saa vel Møen som Sjælland til Gavn. Saa længe vi ikke resolut bestemte os til at opgive den Tegnerste Plan og fæste Blikket paa det, som i Virkeligheden ene vil tilfredsstille Trangen, komme vi ikke til et Resultat.

Judenrigsministeren (Jørgensen):

Ja, jeg ønsker dog med et Par Ord at præcisere min Stilling særlig overfor et Hovedsynspunkt, som er kommen frem fra den sidste ærede Taler og ogsaa fra det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds (Berg). Det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgkreds siger, at det er jo Egnen, som tager denne Sag i sin Haand, og det kan det ærede Medlem godt sige. Jeg kender godt Bestemmelserne, som staa i Koncessionserne, om danske Undersaatter og andre, men naar man gaar til Udstedelse af Preferenceaktier — hvad jeg ikke anser for forsvaerligt — til et Beløb af 4 Mill. Kr. til et Anlæg som dette, saa bliver det i Virkeligheden Gjerne af Preferenceaktierne, som blive Herre over det hele; det synes jeg ikke, der kan være Spørgsmaal om. Jeg har ikke talt om eller forlangt, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 3dje Valgkreds (Tauber) synes at forudsætte, at Staten skulde have Udsigt til eller Sikkerhed for Forrentningen, og det er heller ikke blevet forlangt fra Kommunerne Side, men jeg tillader mig at mene, at det er særlig min Pligt overfor det foreliggende Forslag at se paa, om der er Udsigt til, at der kan være nogen Forstand i at udstede disse Preferenceaktier til et Beløb af 4 Mill. Kr. — de kunne jo udstedes til en langt mindre Kurs, det behøver ikke at være til pari — men jeg har en Pligt at se paa, om der er nogen Udsigt til, at det kan komme til nogen Forrentning af dette Beløb. Derom skylder man Oplysning, naar man behandler saadanne offentlige Anliggender, og jeg tror ikke, der er nogen Udsigt dertil. Jeg tror ikke paa de Herrers store Forventninger om, at den Sommertrafik, som jo dog kun bliver for et Par Maanedes, skulde kunne give en Indtægt, som skulde kunne gaa saa højt op, jeg tror ikke et Ord om denne forfærdelige Kjøgebugt, som man knap tror at turde sejle paa om Formiddagen, endfise da om Aftenen.

Jeg troede, at vi her til Lands vare saa vant til Dampskibe og Dampfærger, at vi foretrak denne billige Befordring, naar den virkelig kunde faas. Men selv om de nu fik deres Gaffelbane, vilde vistnok de fleste gaa med Dampskibet; thi at man skulde være saa roed for en Smule Søhyge, at man ikke turde sejle paa Kjøgebugt, tror jeg ikke et Ord af. Jeg for mit Bedkommende vilde foretrække at sejle, og det tror jeg, de fleste vilde gøre. Disse Forventninger om, at man skulde ville køre 5--6 Timer paa Jærnbane i Sommerens varme Tid, naar man kan sejle mellem Møen og Kjøbenhavn paa en behagelig Maade, ville sikkert ikke holde Stik. Saa talte det ærede Medlem om, at Kommunerne ikke forlangte saa meget. Ja, lad Kommunerne om det. Naar der har været en saa stor Beredvillighed blandt Egnens Folk, vil jeg gøre opmærksom paa, at det ingenlunde er heldigt at stille Egnens Folk den Udsigt, man her stiller dem, den lette Udsigt til Kredit. Man kommer ikke og siger til Egnens Folk: Vilde I tegne noget Bidrag, vilde I selv tilvejebringe et Laan, vilde I selv offere noget i Øjeblikket, men man siger til dem: Vilde I blot tegne Eder for dette her, saa gør Staten hele Udlæget for Eder og fordeler denne Udgift over mange Aar. Dette er loffende for Egnens Befolkning, og det gør den beredvillig til at gaa med dertil. Vi ere jo svage Mennesker allesammen, ogsaa Folk i Præstø Amt og paa Møen. Det gør, at man er mere tilbøjelig til at sige: Det er et Fremtidsspørgsmaal; kunne vi saa det paa saa gode Bilskaar, og vil virkelig Udlandet forcere os saa mange Millioner uden Udsigt til Rente, hvorfor skulle vi saa ikke gaa med dertil? Fra mit og Regeringens Standpunkt maa jeg gøre opmærksom paa, at her er et andet Forhold end ved forfærdige andre Jærnbaner. Ærede Medlemmer sige, at Statens Bidrag her er ikke større end ved andre Jærnbaneanlæg; men jeg maa tillade mig at paastaa, at det er større. Man kan gøre Opgørelsen, hvordan man vil; men stadig kommer man til, at det skal bæres af den faste Bro mellem Møen og Sjælland. Jeg mistender selvfølgelig ikke, at en fast Forbindelse mellem Møen og Sjælland er et Gode; men det kan ikke nytte, at man kommer og siger: Fordi vi have en fast Bro til Masnedø, skulle vi ogsaa have en fast Bro til Møen. Thi den faste Bro til Masnedø er dog en Forbindelse for større Landsdele, end der er Tale om ved at staa en fast Bro til Møen, og den er ogsaa Ved i den gennemgaaende Forbindelse jydsk, og det er dog kun paa et Stykke, det er dog kun Forbindelse til